

Slovenski dom

Štev. 159.

V Ljubljani, sobota 15. julija 1939

Leto IV

Uradni nemški in italijanski preklici vesti o prepustitvi Trsta Nemčiji za deset let ugotavljajo:

Nemčija lahko dobi Trst za svoje oporišče, če bi to bilo potrebno

Rim, 15. jul. o. Italijanski uradni krogi zanikajo vse vesti, ki so se razširile v tujini o desetletnem najemu tržaškega pristanišča od strani Nemčije. Rimski diplomatski krogi te vesti imenujejo fantastične. Italijanska politična javnost poudarja, da je jasno, da so te vesti, ki so se predvsem razširile v Londonu in Parizu, v zvezi z nadaljevanjem nemško-italijanskih pogajanj o podeljevanju sličenih ugodnosti v tržaškem pristanišču Nemčiji, kakor jih je svoičas dala Italija Avstriji.

Pogajanja trajajo že dalj časa. Nemčija bo v tržaškem pristanišču predvsem dobila

cenejšje železniške tarife in znižanje pristaniške pristojbine. Ne bo pa dobila svobodnega pristaniškega pasu, še manj pa, da bi tržaško pristanišče prišlo pod nemško oblast in upravo.

Berlin, 15. jul. o. Tudi v nemškem zunanjem ministrstvu odločno zavračajo vse vesti, da bi se bili Italija in Nemčija sporazumeli ob prepustitvi tržaškega pristanišča Nemčiji, da bi Nemčija dobila Trst za deset let v najem, tam uredila oporišče za svoje podmornice in letala ter gospodarsko in vojaško izkoriščala luko. Po nemških izjavah, so ta poročila o takem sporazumu neumna in vsak

sporazum o tem odveč. Če bo Nemčija želela uporabljati Trst kot svoje oporišče, ji je po določilih vojaške zveze med Italijo in Nemčijo treba samo to sporočiti Italiji, pa ji bo v vseh zahtevah takoj ustreženo.

Ta uradni preklici o Trstu priča, da je sporazum glede morebitne uporabe tržaškega pristanišča po nemškem letalstvu in vojni mornarici že bil sklenjen v Milanu. Ob potrebi bo Nemčija dobila tržaško pristanišče za svoje oporišče brez kakih poprejšnjih pogajanj in formalnosti.

Sklepi med obiskom voditelja narodnih socialistov v Gdanku pri Hitlerju:

Vprašanje Gdanska bo končno rešeno v letu dni

Berlin, 14. julija. Uradno obvestilo o sprejmu pokrajinskega voditelja nacionalno socialistične stranke v Gdanku Foersterja ter šefa propagandnega oddelka Zaskeja pri Hitlerju v Berchtesgaden, pravi, da je trajal sprejem 2 in pol uri in da so razpravljali o položaju v Gdanku. Hitler je pooblastil Foersterja in Zaskeja, da sporočita pozdrave nemškemu bratom v svobodnem mestu. Voditelj narodnih socialistov v Gdanku je Hitlerju poročal o splošnem položaju v mestu. Po nekaterih obvestilih je Foerster prosil Hitlerja, naj dovoli gdanskemu senatu, da izžene iz mesta vse tujece ter utrdi in oboroži Gdansk.

Kanceler Hitler je po teh obvestilih Foersterju dal zagotovilo, da bo vprašanje Gdanska končno rešeno v enem letu in sicer s tremi koraki.

1. Za narodnega socialističnega kongresa v Nürnbergu bo gdanski senat slovesno izjavil, da so vsi državljani v Gdanku Nemci.

2. Senat bo sprejel sklep, da železnice in pristaniške naprave svobodnega mesta prehajajo pod nemško nadzorstvo.

3. Enak sklep bo senat sprejel glede carin.

Ti sklepi bodo hkratu poslani v Nemčijo in Poljski, ki bosta po hitlerjevskih načrtih morali samo priznati gotovo dejstvo.

Obisk italijanskega zunanjega ministra v Španiji

Nobenih novih političnih pogodb ne bo med Španijo in Italijo

Madrid, 15. julija. o. O obisku italijanskega zunanjega ministra Ciana v Španiji je snoči izšlo uradno poročilo, ki pravi:

Med razgovori italijanskega zunanjega ministra s poglavarjem Španije, generalom Francom in španskim zunanjim ministrom so obravnavali vsa vprašanja, ki neposredno ali posredno zadevajo obe državi. Razgovori so potekali v soglasju in pristranosti, kakršno narekuje sodelovanje Italije in Španije v nedavni državljanski vojni. Ugotovili so popolno enotnost v pogledih o bodočem sodelovanju Španije z Italijo in o bodočem razvoju španskega imperija, ki predstavlja danes v Evropi neizpodbitno stvarnost. To sodelovanje bo koristilo obema državam, napredku evropske omike in miru.

Uradno poročilo ne govori o obisku španskega državnega poglavarja v Rimu. Če bo do tega obiska v septembru prišlo, bo general Franco takoj nato obiskal tudi Berlin.

V italijanskih političnih krogih pravijo, da so posvetovanja v Španiji dokazala popolno soglasje med obema državama, bodisi v odločitvah političnih vprašanj. Jasno in pritrjeno stališče Španije do nemško-italijanske politike se bo po Cianovem obisku najbrž še razločneje pokazalo. Tudi gospodarska posvetovanja so po italijanskih vesteh dala docela zadovoljive uspehe.

Ni pa bil pri tej priliki sčlenjen noben nov politični sporazum ali zveza in se tudi o kaki bodoči taki zvezi niso posvetovali, ker je po italijanskem in španskem mnenju vse to nepotrebno sprito jasno določenih odnošajev med obema državama.

Grof Ciano je danes odpotoval v Vittorio in Toledo, kjer bo obiskal razvaline slovite trdnjave Alcazar, nato pa pojde v Madrid, kjer mu bodo pokazali bojišče v vseučiliškem mestu. Ciano bo v Alcazaru sprejel sloviti branilec te trdnjave general Moscardo.

Nemci o preseljevanju iz južne Tirolske

Berlin, 15. julija. m. Nemško popoldansko časopisje je včeraj prvič pričelo omenjati selitev Nemcev iz južne Tirolske, ki poteka po doseženem sporazumu med Nemčijo in Italijo. Nemško časopisje se je s tem vprašanjem pričelo baviti zaradi poročila, ki ga je objavil pariški »Temps« o nemško italijanskih odnošajih. Odločno zanika vse trditve o premikanju nemških čet na italijanskem ozemlju, o začasnem odstopu tržaškega pristanišča Nemčiji, kakor tudi trditve o prevzemu nemškega vojaškega vodstva nad italijansko armado. Glede ukrepov, ki jih je italijanska vlada izdala za južno Tirolsko, nemško časopisje poudarja, da sta se Nemčija in Italija sporazumeli, da se dosedanje veliko izseljevanje Nemcev v zadnjih letih organizira po naprej določenem načrtu. Zato nemško časopisje zavrača vse trditve o nasilnem izseljevanju Nemcev iz južne Tirolske. Nemško časopisje tudi omenja, da je bilo iz Poljske izgnanih 1.700.000 Nemcev, iz Alžacije pa 100.000, a ni nihče uganjal vrisa zaradi tega.

Začetek japonsko angleških pogajanj v Tokiu

Tokio, 15. jul. o. Uradno poročajo, da so se danes začela angleško japonska pogajanja za ureditev raznih spornih vprašanj na Daljnem vzhodu. Japonski tisk pripisuje velik pomen tem pogajanjem. Listi pravijo, da je današnji dan diplomatični dogodek prve vrste in da je najpomembnejši od japonsko-sovjetskih pogajanj. Pogajanja bodo vplivala na vojno na Kitajskem ter usodo vzhodne Azije sploh. Listi enodušno zahtevajo od japonske vlade, naj zavzame odločno stališče. Potrebno je, da se protiangliška akcija nadaljuje, ker je treba Anglijo prisiliti, da spremeni svoje stališče glede daljnega Vzhoda.

Francija je priznala slovaško državo

Pariz, 15. jul. m. Havas poroča: Francoski konzul v Bratislavi je včeraj sporočil slovaškemu zunanjemu ministru Durčanskemu, da je Francija dejansko priznala slovaško republiko de facto. Zaradi tega bo francoski konzulat ostal še dalje v Bratislavi.

15.000 ljudi demonstrira pred angleškim poslaništvom v Tokiu

London, 15. julija. m. Iz Tokia poročajo o velikih včerajšnjih protiangliških demonstracijah. Te demonstracije so bile do zdaj največje. Nepregledne množice ljudstva so poskušale v naskoku zavzeti angleško veleposlaništvo. Demonstracij se je udeleževalo najmanj 15.000 ljudi, ki so tri ure poskušali vdreti v notranjost veleposlaništva ter so z raznimi vzkliki sramotili Anglijo. Med drugim so vzklikali: »Sto milijonov Japoncev bo zrušilo britanski imperij. Policijsko ravnanje je pred angleško poslaništvo poslalo 500 oboroženih mož. Prepričali so samo, da množica ni vdrla v veleposlaništvo, niso je pa razenali.

Egiptovski zunanji minister je končal svoje obiske po balkanskih državah

Atene, 15. julija. Grška vlada je izdala naslednje uradno poročilo: Med obiskom v Atenah od 11. do 13. t. m. je egiptovski zunanji minister Abdel Fetah Jahija paša bil sprejet pri prestolonasledniku ter je imel več razgovorov s predsednikom vlade in zunanjim ministrom Metaxom. Ti razgovori so potekali v največji pristranosti, ter so potrdili staro prijateljstvo, ki veže Egipt in Grčijo, ter skupno željo, da se nadaljuje sodelovanje, ki sloni na popolnem zaupanju in ki ima za cilj poosebevanje kulturne in gospodarske odnošaje med obema državama. Egiptovski zunanji minister Jahija paša je odpotoval včeraj popoldne iz Aten v Egipt.

Predsednik francoske vlade Daladier je imel pri včerajšnjih slovesnostih ob narodnem prazniku govor, v katerem je poudarjal moč, slogo in pripravljenost Francije.

65 milijonov kron izrednega kredita za nakup orožja je določila švedska vlada.

Predsednik Združenih držav Roosevelt je poslal poslanski zbornici in senatu pismo, v katerem prosi, naj zbornici čimprej odločita ali bo zakon o nevtralnosti spremenjen ali ne. Predsednik pravi, da sprememba zahteva sedanj položaj in pa koristi miru na svetu.

Angleško poljski vojaški posveti v Varšavi

London, 15. jul. o. Snoči je odpotoval v Varšavo vrhovni nadzornik angleške pehote, bivši vojaški poveljnik Gibraltarja, general Edmund Ironside. V Varšavi bo imel posvetovanja s poljskim generalnim štabom za sodelovanje med obema vojskama. Njegova potovanja v Varšavo je dokaz, da Anglija računa z morebitnimi resnimi dogodki in hoče biti v svojimi zaveznicami pripravljena. General Ironside bo pri tej priliki tudi razpravljal o vseh podrobnostih za izvedbo vaj in poletov angleškega letalstva nad poljskim ozemljem. Ti poleti bodo izvedeni po drugem skupinskem letu angleške letalske sile nad francoskim ozemljem. Angleška letala so prvotno mislila priti na Poljsko po zraku čez Dansko, a je Nemčija sporočila Danski vladi, da bi tak pregled njenega ozemlja smatrala za kršitev danske nevtralnosti in nenapadalne zveze z Nemčijo, ter bi izvajala posledice. Zato bodo angleška letala prepeljali v Gdinjo v ladjam.

V Londonu so se začele seje mednarodne komisije za določanje cen žit. Seje veljajo vprašanju, kako ustaviti splošno padanje cen ob letošnji obilni žetvi.

Mogočen 14. julij v Franciji

Pariz, 15. julija. o. Včerajšnje slovesnosti ob francoskem narodnem prazniku, največje po svetovni vojni, so imele višek v veliki vojaški paradi, pri kateri so prvič po »Paradi zmage« leta 1919 sodelovali tudi angleški oddelki.

Parada se je začela ob devetih, ko je predsednik republike Lebrun pregledal čete na trgu Etoile. Predsednika republike so pri tem spremljali: maroški sultan Mulaj Mohamed, predsednik senata, predsednik poslanske zbornice, predsednik vlade in vojni minister, mornariški, letalski in kolonijalski minister, vrhovni poveljnik francoske vojske Gamelin, poveljnik mornarice admiral Darlan, poveljnik letalstva general Vuillemin, angleški vojni minister Hore Belisha, poveljnik angleške vojske mornarice admiral Pound, poveljnik letalstva Newall in poveljnik vojske Gort. Zatem je predsednik vlade izročil nove zastave francoskim polkom in odlikovanja zaslužnim osebnostim.

Pri paradi je sodelovalo vsega skupaj 30.000 mož, nad štiristo letal, 350 oklopnih avtomobilov, tankov in motorjev.

Parado je začelo 400 angleških in francoskih letal v zraku, na cesti pa godba republikanske garde, za njo je jezdil vojaški poveljnik Pariza general Billotte, nato so prišli gojenci raznih vojaških šol: Saint Cira, politehnik itd.

Med pehoto so prvi korakali angleški oddelki, in sicer mornarji, grenadirski, škotski in waleški garda v pisanih in slikovitih nošah. Za njimi je prišla francoska republikanska garda in mobilna garda, peti pionirski polk, 24. in 46. pehotni polk, polk Zuavov v slikovitih arabskih nošah, dva polka kolonijalne pehote, med njimi 21. ki se je odlikoval v bojih med svetovno vojno na macedonskem bojišču, polk trdnjavske pehote iz Maginotijeve linije, nato polki alžirskih, tuniških, marokanskih, senegalskih, madagaskarskih, indokitajskih strelcev. Višarnega odobravanja stotisočglove množice, ki je gledala parado, je bila deležna tajska legija s svojo zastavo in godbo. Za legijo so korakali francoski planinci, nato pa oddelki vojne mornarice. Za polki letalske pehote je prišlo motorizirano topništvo z nekaj sto enotami, pariški gasilci na 40 avtomobilih, nato pa konjenica, med njo sloviti eskadron iz Saint Cira, republikanska garda, nazadnje pa alžirski in marokanski arabski spahiji na konjih.

Parada je bila čudovita slika francoske vojske sile in pripravljenosti ter je v ogromnih množicah ljudstva vzbudila navdušenje, kakor ga Pariz od konca svetovne vojne še ni doživel.

Parada in ostale slovesnosti ter ljudsko veselje, ki je trajalo v Parizu in po vsej Franciji vsi noč, so pokazale, da je Francija letos slavila 14. julija v znamenju narodne sloge, volje do obrambe in izredne vojaške pripravljenosti, kar je močno poročilo ne le znanju, marveč za mir v Evropi in na svetu sploh.

Vesti 15. julija

Poljska vlada zavrača vesti nekaterih tujih listov, da bi bil sv. oče Pij XII. poslal osebno pismo predsedniku republike Moscickemu in marsalu Ridzu Smiglemu zaradi Gdanska.

Na newyorški svetovni razstavi je guverner francoskega oddelka priredil v proslavo francoskega narodnega praznika slovesno kosilo. Pri kosilu je govoril tudi newyorški župan, ki je dejal, da je iz Amerike sicer prepovedano izvažati orožje in strelivo, toda ni prepovedano izvažati ljubezni med narodi. Ta ljubezen je najboljša vez med Francijo in med Ameriko.

V Berlinu se širijo vesti, da se bo nemški zunanji minister Ribbentrop v kratkem sestal z španskim zunanjim ministrom Jordano.

Več tisoč nemških študentov je prišlo na Češko in na Moravsko, da bodo pomagali popraviti žetev.

Predsednik Združenih držav Roosevelt je po apostolskem delegatu v Washingtonu msgr. Ciccognianiju poslal sv. očetu sporočilo o tem, s kakšnim zanimanjem in željami spremlja papeževo akcijo za mir.

Nad stotisoč ameriških delavcev, zaposlenih pri javnih delih, je začelo stavkati.

V Berlinu so včeraj podpisali prve gospodarske sporazume med Nemčijo in med Slovaško.

Poljska vlada zavrača vesti, da bi se bila zadnje čase z Nemčijo kaj pogajala glede Gdanska.

Predsednik francoske vlade in vojni minister Daladier je včeraj sprejel angleškega veleposlanika Phippsa, za njim pa takoj jugoslovanskega ministra Vojina Djuričiča.

Italijanska letalska družba »Ala Littoria« uvaža z današnjim dnevem letalsko zvezo med Rimom in Sofijo.

Nemški kanceler Hitler bo jutri govoril v Münchnu v okviru prireditve »Teden nemške umetnosti«. Govoril bo o nemški kulturi in njenem udejstvovanju pod narodnim socializmom.

Dosedanji angleški poslanik v Belgradu R. H. Campbell bo po snočnem uradnem poročilu angleške vlade odpuščen in imenovan za poslanika v Parizu. Dosedanji angleški poslanik v Parizu Phipps pojde v pokoj.

Atentat z ročnimi granatami so poskusili snoči neznanci na angleški konzulat v Cingtau. — Smrtne žrvice ni bilo nobene, pač pa je poslopje precej poškodovano.

Angleški kralj je odobril imenovanje Lesliea Burgina ministrom za vojno preskrbo.

Italijanski propagandni minister Alfieri je včeraj dospel v München in imel dolg sestanek z nemškim propagandnim ministrom dr. Goebbelsom.

Poljski maršal Ridz Smigly bo imel 6. avgusta v Krakovu velik politični govor. To bo po štirih letih prvič, da bo ta preskušeni vojak govoril poljskim množicam.

Angleški politik Lloyd George je imel včeraj govor, v katerem je branil versajsko mirovno pogodbo in njene tvorce, češ da so hoteli Evropi s to pogodbo ustvariti boljše bodočnost. Lloyd George je bil na mirovni konferenci tisti državnik, ki je s svojim nasprotovanjem do francoskih zahtev silno omilil kazensko določila za Nemčijo ter mnogo škodil poljskim koristim.

Italijanske oblasti so prepovedale vsak potniški promet na južnem Tirolskem, razen tranzitnega prometa. Tuji potniki se tam sploh ne smejo ustavljati.

Turčija bo z zadnjim angleškim posojilom kupila v Angliji 400 bojnih letal, 4 lahke križarke, 8 torpednih rušilcev in 4 podmornice.

Švicarska vlada je zaradi izгона svojih državljanov iz južne Tirolske posredovala v Rimu ter o tem posredovanju, ki ni bilo zadovoljivo, izdala uradno poročilo, v katerem pravi, da bo mirno, toda odločno branila pravice švicarskih državljanov na Tirolskem, kar ji bo tem lažje, ko živi v Švici 147.000 Italijanov.

Vse francoske časopisje poudarja danes veličastno praznovanje včerajšnjega narodnega praznika v Franciji in pravi, da je parada vojske pokazala moč francoskega imperija in silo zveze med Francijo in Anglijo. Listi prinašajo izjavo angleškega vojnega ministra, ki je pri odhodu iz Pariza dejal, da je zveza francoske in angleške vojske sile danes naravna in opravičena.

Anglija in Francija sta v poljski sklad za državno obrambo vplačali osem milijonov funtov sterlingov (dve milijardi din). Ta denar je namenjen izdatkom, ki jih ima Poljska s tem, da vzdržuje že več mesecev milijon mož pod orožjem.

Nemški propagandni minister dr. Goebbels je včeraj napisal obširen članek, v katerem odgovarja na pisma angleškega propagandnega ministrstva Nemcem.

Francosko-poljski sporazum o posojilu za poljsko državno obrambo bo podpisan v nekaj dneh, ker je treba premagati še nekatere težkoče.

Sport v zadnji minuti

V četrti etapi najznamenitejše vsakoletne kolesarske dirke na svetu »Tour de France« je zmagal Francez Vietto. Vietto je v tej etapi zmagal v takem slogu in s tako imenitnim časom, da so mu športni glasovalci napisali panegirik, v katerem mu dajejo resne šanse za osvojeitev prvega mesta na vsej dirki »Tour de France«.

V skupnem placementu še vedno vodi Fontenay, član SC Servanaise iz Servana pri Brestu. Sledijo mu dirkači po naslednjem vrstnem redu z dosedanjim časovnim zaostankom: Vietto 2 min. 10 sek., Tassin 2 min. 11 sek., M. Clemens 2 min. 16 sek., Disseaux 3 min. 16 sek., S. Maes 3 min. 40 sek., Vlaemynek 4 min. 1 sek., Galateau 4 min. 8 sek., Cosson 4 min. 25 sek., Le Moal 5 min. 22 sek., Mareailou 5 min. 34 sek., Archambaud 5 min. 41 sek., Naisse 6 min. 1 sek., Kint 7 min. 24 sek., Lambrecht 7 min. 40 sek., Louviot 8 min. 15 sek., Vervaecke 8 min. 58 sek., Pages 9 min. 1 sek., Thietard 9 min. 47 sek., Ritserveldt 9 min. 50 sek., Storme 9 min. 53 sek., Gallien 10 min. 29 sek., Cloarec 10 min. 36 sek., Mallet 11 min. 10 sek., J. Marie 11 min. 24 sek., Perikel 11 min. 41 sek., Passat 12 min. 14 sek., Jellamos 13 min. 6 sek., Vanoverbergh 13 min. 57 sek., Belgijci, ki še vedno veljajo za letošnje velike favorite, se za zdaj drže razmeroma še precej šibko.

Ljubljana od včeraj do danes

Ljubljana, 15. julija.

Popoldne se pripravljajo za nevihto, veter pa tudi najbolj grozeče oblake zna pravi čas ukrotiti in jih razgnati. Brez dežja ostanemo, nebo se zjasni in še pred mrakom je kakor bi sploh ves dan ne imelo oblaka. Huda vročina pritiska, davi je že ob sedmih, ko pravijo, da je najhladnejša dneva ura, kazal termometer več kakor 20 stopinj Celzija. Jutro je bilo izredno lepo in jasno.

Lovro Matačič je prišel v Ljubljano

Z včerajšnjim jutranjim belgrajskim brzovlakom se je v Ljubljano pripeljal ravnatelj belgrajske opere in svetovnoznani dirigent Lovro Matačič. G. Matačič se je pripeljal v Ljubljano, da bi se dogovoril o sedanjem ravnateljem ljubljanske opere g. Poličem o njegovem morebitnem odhodu v Belgrad, kjer naj bi bil prihodnje leto dirigent na tamkajšnji operi. G. Matačič ostane v Ljubljani do nedelje zvečer, v ponedeljek pa se vrne v Belgrad. Simpatičnega gosta, ki je velik prijatelj Slovencev in odlični človek, toplo pozdravljamo v naši sredi.

Tistim, ki razbijajo spomenike

Predzadnjo noč so za lepo umetnost zavzeli neznanci razbili novi spomenik na muzejskem trgu, delo umetnika Franceta Kralja. Spomenik javnosti po svojem slogu ni bil po volji. Toda takih spomenikov je pri nas več. Dozdaj smo se o takih spomenikih tepeli samo z besedo, ni se pa še zgodilo, da bi kateri spomenik bil določen ponočnega kladiava pijanih tepcev. Ne gre pri tem za Kraljev spomenik, ampak gre za načelo ali naj bo v bodoče spomenikom in kipom, ki kateremu delu javnosti ali kateri od številnih sovražnih skupin ceha, namenjena taka usoda. To je zelo nevaren začetek. Kaj, če se bodo kakšni ponočnjaki spomnili, da jim recimo niso všeč razni stebri, konji ali nasajene glave pred Matico ali kakim jugoslov. Trubar, Prešeren ali Cankar? Vse obsojbe so zaradi tega vredne ne samo pijani tepci, marveč tudi tisti, ki so na tako dejanje hujevali posredno ali neposredno z besedo in sliko. Med temi je bilo prvo »Jutro«, ki že precej časa vodi boj proti omenjenemu umetniku in je o spomeniku ter o razdejanju prineslo dozdaj vsega skupaj šest slik in tri dolge smešne članke. Če gledamo na to, koliko umetnin vseh slogov in vseh materialov je danes javnosti »všeč«, bomo prišli do zelo poraznega rezultata.

Kaj če si bo tista javnost, ki jo vzgajajo elementi a la »Jutro«, začela vedno in ob vsaki priliki dajati nad nevēščini umetnanami duška s kladivom in nožem? Kulturnost naše javnosti se je — dozdaj k sreči kazala vedno v tem, da je znala dostojanstveno prenašati tudi norosti in neokusnosti vseh »umetnišnih« povožnih slogov in spake vseh avanturistov. Gorje umetnikom, če bi bilo doslej drugače...

Razbitje omenjenega spomenika je zato obžalovanja vreden škandal, čeprav ga zagovarjajo ljudje, ki so sicer ob vsaki priliki pripravljani braniti »skaženo umetnost«, če mu tako kaže.

Motociklist jo je podrl

Neki motociklist je včeraj, podal v Jernejevi ulici raznašalko časopisov, Pirtovšek Alojzijo. Pirtovškova je dobila težje notranje poškodbe.

Prav hudo se je pri konjški urezal s koso v levo roko posestnikov sin z Brezovice.

V avšilnico je zlagala opeko v opekarni na Brdu delavka Ivana Zadnikar. Na odru pa je nenadoma izgubila ravnotežje, padla ter se močno potolkla. Delavec pri podjetju »Slokanu«, Jakopin Ivan, je zlezal na čišnjo, pa se mu je odkrnila veja. Padel je ter si zlomil roko.

Dvanajsetletna hčerka tovarniškega delavca pri Kranjski industrijski družbi na Jesenicah, Elza Cegnarjeva, se je po nesreči sunila s škarjami v oko.

Še nocoj se bodo pomerili rokoborci

Včeraj smo napovedali, kakor da bi bil enoči zadnji večer mednarodnih tekem v rokoborbi. Sami se tega prav gotovo niemo izmislili. Tako so razglasili prireditelji sami, ker so imeli — kakor je snoči izjavil eden od njih — policijsko dovoljenje samo do včeraj. Sli pa so naprej ter dobili dovoljenje, da lahko nastopijo še danes v unioneški dvorani. In tako bodo nocoj v Unioni spet prav zanimive borbe, saj bo na sporedu odlična borba za prvo mesto. V tej borbi se bosta pomerila jugoslovanski prvak Pero Kop in Italijan Nino Equatore.

Za tretje in četrto mesto se bosta borila Poljak Pirnacki in zamorec Ali ben Abdu. Pa tudi drugi boji bodo zanimivi in napeti.

Snoči je bila v unioneški dvorani na sporedu najprej takomenovana »handicap«-borba. Mrna je bil šel staviti 600 dinarjev, da bo drugega za drugim položil na hrbet Rusa Kirilova in Slovence Sotlerja. Kirilova je res položil in sicer že v 5 minuti, pri Slovencu Sotlerju pa se je opekel. Sotler je bil večkrat v hudih stiskah; Mrna je postajal čedalje bolj jezen, ker je sprevidel, da bo s Sotlerjem le težko opravil v določenem času. Proti koncu boja, ko so napovedovali minuto za minuto, je postajal Mrna čedalje evrovesji. Občinstvo je bodrilo Sotlerja, kar je le moglo in znalo, na vsak način bi bilo rado videlo, da bi vzdržal do petnajste minute. Sotler je vzdržal. Kar pomeči se ni ulegel vihar navdušenja po dvorani. Vsi so bili zadovoljni, samo Mrna se je držal kielo, saj je moral po določitih plačati Sotlerju 300 dinarjev.

V drugi tekmi sta se pomerila jugoslovanski prvak Pero Kop in Poljak Pirnacki. Oba mojstra sta bila dobra. Boj je bil prav zanimiv; zdaj je bil v hudi stiski Kop, zdaj spet Pirnacki. Končno pa se je le Kopu posrečila nenadna poteza — in že je Pirnacki oblezel na hrbtu, Kop pa je bil proglašen za zmagovalca v 50. minuti in 38. sekundi.

Najzanimivejša in najlepša borba v vseh dosedanjih nastopih pa je bila prav gotovo borba med zamorcem Alijem ben Abdum ter med Italijanom Ninom Equatorjem. Sele ta dva rokoborca sta občinstvu prikazala rokoborbo kot šport, ki je bogat na tehničnih fineah, na rafinirani iznajdlivosti, na akrobatskih možnostih. Ta boj je bil v resnici izredno lep. Včas se je zdelo, da bo Italijan kljub svojem boljšemu tehničnemu znanju bitko izgubil, bil je že v obupnih stiskah. Drugič pa je spet vse kazalo, da zamorec ne bo vzdržal in da bo na vsak način izgubil. Toda oba borca sta se znala tudi iz najbolj kočljivih položajev izmotali z neverjetno spretnostjo. Oba borca odlikuje kolosalen refleks, človek bi dejal, da skoraj že vnaprej zavohata, kaj bo nasprotnik ukrenil naslednji hip in česa se bo lotil. Videlo pa se je, da je v Italijanu borbi neki določen načrt, jasna kontrola in neprimerno večja inteligenca, ki je konec krajev boji tudi odločila. Equatore je za nekaj časa prepustil iniciativo zamorcju; postopal je namenoma tako, da bi v zamorcju vzbudil samozavest, ž njó prečernost, pa tudi neuprednost. In Ali ben Abdu se je na te limance navsezadnje tudi zares ujel. Bliskovita poteza Italijana ga je spravila na tla, na hrbet. Italijan Nino Equatore je bil proglašen za zmagovalca v 63. minuti in 12. sekundi. Equatore se bo — kakor smo že napisali — pomeril nocoj v odlični borbi z jugoslovanskim prvkom Perom Kopom.

Proslava francoskega praznika

Stopetdesetletnico dneva, ob katerem so pariški meščani razrušili pariško ječo Bastillu ter osvobodili ječnike, smo večraj proslavili tudi v našem mestu na prav lep in dostojen način. Ob pol desetih popoldne se je namestnik francoskega konzula g. Llasera odpehal s tajnikom konzulata prof. g. Delato pred Napoleonov spomenik. Tam je položil lep venec. Navzoči so bili pri slovesnosti zastopnik banske uprave načelnik g. dr. Tretenjak, za mestno občino ljubljansko podžupan g. dr. Ravnihar, zastopnik divizionarja polkovnik g. Germatovski, zastopnik francoskega inštituta prof. Jaklič ter za francosko kolonijo ravnatelj Trboveljske premožkopne družbe g. Julliard. Ko je bila slovesnost pred Napoleonovim spomenikom v kraju, so se prisotni odpravili pred spomenik našega pesnika Valentina Vodnika. Tudi pred njegov spomenik so položili lep šopek. — Ob enajstih popoldne je bila nato na francoskem konzulatu slovesna recepcija, katere so se udeležili najodličnejši zastopniki vseh naših oblasti, društev in organizacij.

Na Barju ogenj kar ne da miru

Včeraj popoldne je žena mestnega cestnega delavca Franceta Vidmarja, ki si je s svojim skrbno ob stran zlaganimi prihranki in marljivostjo zgradil v Črni vasi na Barju lično hišico, vlagala v krušno peč hleboce. Nenadoma pa je zašlešala, da je začelo gori nekje nekaj sumljivo sčeti in prašketati. Prišlo ji je na misel, da so se bile najprej v dimniku vnele saje. Ogenj je udaril na podstrežje, kjer so Vidmarjevi imeli spravljeno mrvno. Dim so opazili sosede, ki so neutegoma prihiteli na pomoč. G. Grčar, šoleki upravitelj na Barju pa je brž obvestil ljubljanske gasilce. Ogenj se je razmahnil z neverjetno naglico, kljub temu pa so domači in požrtvovalni sosede lahko iz hiše še pravi

Rdeči križ vabi

V zgodovini nastopajo včasih trenutki, ki narodnim organizacijam nalagajo prav posebne dolžnosti. V vrsto teh organizacij spada brez dvoma Rdeči križ, ki deluje v miru in v vojni v blaginjo trpečega ljudstva. Danes je nastopil tak čas, ko si moramo prizadevati, da je naša prva državna človekoljubna ustanova na vse pripravljena.

Kaj je Rdeči križ?

Na to vprašanje ne moremo primerneje odgovoriti, kakor z besedami nedavne spomenice hollandskega Rdečega križa, iz katere navajamo te lepe misli:

»Jaz sem Rdeči križ. Ustanovila me je človeška milosrčnost. Moj namen je dobrota, ljubezen, usmiljenje. Jaz sem angel varuh človeštva. Ne poznam nobenega razločka med plemeni, narodi, verski. Sejem samo seme plemenite čednosti — nesebičnosti! Moj smoter je, da napravim ljudi dobre. Moje delo ne pozna počitka. Hodim po svetlobi, ne bojim se teme in ne skrbim me ovire in težave. Odklanjam vojno. Bojevnikom lajšam rane. Prinašam jim tolažbo. Skrbim za padle v vojni. Pomagam ranjenim. Povijam jim rane in blazim jim bolečine. Pokopavam mrtve junake in varujem njihove grobove. Hodim po vseh domovih. Bivam v bolnišnicah. Nobena nevarnost me ne odvrača pred nalezljivimi boleznimi. Obiskujem bolnike. Pomagam invalidom in tolažim vse druge nesrečnike. Prijatelj sem in dobrotnik vseh narodov. Moja pomoč sega preko morja do najbolj oddaljenih krajev. Pomagam vsem narodom, ki so trpeli v vojni. Vsi narodi me spoštujejo. Pod mojo zastavo se zbirajo milijoni ljudi, pripravljeni za vsako žrtv. Varuh sem človečanstva. Moje znamenje je križ, znamenje Odršenika sveta, simbol ljubezni. Jaz sem Rdeči križ. Pristopite v moje vrste vsi, ki imate dušo in plemenito srce! Tako naj Vam Bog pomagala«

Tako bi mogel delati tudi naš Rdeči križ, če bi se ga oklenil ves narod, da ga naredi za resnično narodno organizacijo.

Kaj pričakuje Rdeči križ danes od Tebe?

Rdeči križ danes prosi Tebe, prosi mene, prosi vse domoljubne rojake, ki jih ne veže vojaška dolžnost — posebno naše žene in dekleta —, da se priglasijo pri odboru Rdečega križa v svojem kraju za prostovoljno službo v primeru elementarne nesreče, epidemije, posebno pa za primer vojne. Take vrste službe bi bile: upravno-računsko delo v bolnišnicah, ambulanzah, postajah za prvo pomoč in drugih napravah Rdečega križa, dalje za razna druga dela pri omenjenih ustanovah, kakor za kuhanje, pranje, snajenje in službo v skladiščih, za izdelovanje perila, za sprejemanje in oskrbo beguncev, za zbiranje darov v denarju, v pridelkih in izdelkih itd.

Pridi, vsako dobro delo je plemenito, dvakrat plemenito, če je storjeno iz ljubezni revežu, siroti, bolniku, ranjencu, beguncu.

Priglasijo se pri odboru Rdečega križa v svojem kraju takoj! Vsaka pomoč nam je dobrodošla!

Ti, ki moreš Rdeči križ tudi gmotno podpreti, postani njegov redni član in plačaj mesečno za njegovo plemenito službo po 2 din. Kdor more več žrtvovati, naj nakloni Rdečemu križu prostovoljne prispevke na naš račun števil. 11.862 pri Poštni hranilnici v Ljubljani. Če nisi premožen, pristopi kot podporni član z mesečnim prispevkom 50 par. Ako naj Rdeči križ izpolnjuje svoje dolžnosti, mora imeti na razpolago zadostna denarna sredstva! Zato ne odlašaj in stopi v naše vrste, ko Te vabijo naši poverjeniki. Razumevaj vzvišene naloge društva Rdečega križa in pomagaj jih izpolnjevati!

Današnji čas mora vzbuditi v vsem narodu zavest, da je treba vse sile žrtvovati organizaciji, ki deluje v korist vsega naroda!

V Ljubljani, junija 1939.

Dravski banovinski odbor društva Rdečega križa
araljevine Jugoslavije.

čas odneali vse, kar se je le dalo. Rešili pa so tudi živino, ki je bila v hlevu tik ob stanovanjski hiši. Na kraju požara so bili prvi ljubljanski poklicni gasilci, za njimi barjanek, nato pa še gasilci prostovoljne gasilske čete v Ljubljani. Ko so gasilci prišli, je hiša gorela z visokim plamenom, poslopja ni bilo več mogoče rešiti. Ogenj pa so naglo zadušili ter ga omejili, tako da se bližnji kozolet in šupa nista več vnela. Ko je bil požar pogasjen, so gasilci iz peči privlekli na dan prav lepo spečene hleboce.

Filmi,

ki jih velja videti... ali ne videti

»Obrekovana žena« (Kino Matica). Izvirni naslov tega filma je »Zeneka dela zgodovino«; kdor pa je videl to delo, bo dejal, da je prav za prav vseeno kakšen naslov film nosi — eden od razpoložljivih je prav gotovo tudi »Obrekovana žena«. Tisti, ki je bil napisal manuskript za to delo, je poskušal na majhnem kraju zajeti tisoč pisanih reči; samemu mu ni bilo jasno, kaj je važno in kaj postransko. Režiser Clarence Brown, ki v Ameriki sicer ni slabo zveneče ime in je doslej tudi pri nas postregel z dvema, tremi prav znanimi deli, nas tokrat razočara do kraja. Zgodba se mu blini in mu ubaja iz pesti kakor suha mivka, dolgočasen je, medel ter pušča odprte zatvorice vsem nelogičnostim v razvoju čustev s pomilovanjem vredno širokogrudnostjo in naivnostjo. Neka mesta, ki so polna in krepka, že vzbujajo v nas vedno znova upanje, da se bodo stvari zdaj zasukale na boljše — toda ne, spet vse zapada nazaj v omedlenost. Libretistu in ž njim do škarij preobrnemu Brownu, se ni posrečilo ne podati clouja močne dobe iz ameriške zgodovine, ne nastopajočih prikazati na dostojen in razumljiv način pod prizmo ameriške družabne širskosti in demokratičnosti (kar tako obupno poskušata), ne preprčljivo predstaviti interesantne, do kraja slabo razumevane, vitalne, pametne, energične in dobrotljive ženske, zgodbe, ki nam jo v njih kažeta, zvane zares banalne. Ne Joan Crawford, ne Lionel Barrymore, ne Malvye Douglas, ne Robert Taylor, ne Franchot Tone ne morejo iz tega, kar jim je bilo predloženo, napraviti več kakor je v človeških močeh.

Sleparška letoviščarja

Slovenj Gradec, 15. julija.

To dejstvo nam bo boljšan naslednji primer, ki se je dne 11. julija v našem mestu. Tujaka sezona je na višku. Letoviščarji najrazličnejših stanov prihajajo sem na oddih. Tako je prišla dne 9. t. m. v Slovenjgradec tudi dvojica iz Maribora in se nastanila v gostilni Eichholzer. Moški, ki je bil legantno obleden, se je izdajal za mizarkega mojstra iz Maribora, ženska, ki je bila z njim, pa za njegovo ženo. Imenovana sta dva dni bivala v gostilni, se zalagala s plačilo in jedili — pospravila sta jih v dveh dneh za 450 din. To sta tudi pošteno plačala, in sicer s 1000 dinarskim bankovcem.

Nihče ni slutil v njih nepoštenjakovičev, seveda zato tudi nihče ni mogel biti vedno v njeni bližini. Ta dva poklicna sleparja pa sta znala izrabiti vsako minuto. Neopazno sta znala izmakniti iz zaklenjenega predala natakarike Mrakič Fanič gotovine 300 din. Tudi kuharici je kar na lepem zmanjkala lepa črna svilena obleka in 20 din gotovine. Dekli Bričan Lizi pa je zginito iz kovčka 250 din, ves njen prihranek. Natakarike je zapazila še o pravem času tatvino in jo javila na orožniško postajo. Takoj je odšel g. Zlebnik, žand. narednik iz Slovenj Gradca na kolodvor, kjer sta čakala na vlak nič hudega sluteča »letoviščarja«. Kovčke sta poslala že naprej na kolodvor. Ko je zahteval g. Zlebnik, da se legitimirata, se je »gospod« razjezil in povedal, da se piše Heri Oskar. Moral sta na tuk. sodišče, kjer se je izkazalo, da je »gospod« brezposeln delavec iz Maribora, »gospa« pa njegova priljeznica. Seveda sta romala v zapor, ukradene stvari, t. j. denar in obleko so dobile nazaj oškodovanke.

V 5 dneh 12 koles ukradenih

Ljubljana, 14. julija.

Ljubljanska policijska uprava ima zadnji čas prav mnogo opravka s kolesarskimi tatvinami. Ni dneva, da ne bi prejela po eno ali več prijav, da je bilo temu in temu tam in tam ukradeno možko kolo. Tatovi so vzeli na piko osobito nova kolesa modernejšega tipa. Za ženska kolesa se ne interesirajo. Kolesarski tatovi so postali posebno podjetni od 6. do 11. t. m. V petih dneh so v mestu ukradli 12 koles v skupni vrednosti 11.700 din. Najboljši posel so imeli 6. t. m., ko so odpravili kar 3 lepa, skoraj nova kolesa. Kolesa so kradli izpred Ljudske kuhinje, Delavskega doma, izpred gostilne Kmet na Gosposvetki cesti, na Emsonski cesti iz neke kleti, iz veže davčne uprave na Vodnikovem trgu, iz dvorišča Sv. Krištofa, na Poljanški cesti, na Kodeljevem in izpred cirkusa Medrana na Tyrševi cesti. Največ koles je bilo ukradenih pred Ljudsko kuhinjo in Delavskim domom.

Vodstvo SK Ljubljane je za prihodnje nogometne sezone angažiralo najboljšega nogometnega igralca iz južne Srbije Čedomirja Živiča, člana tukajšnjega Gradjanskega. Živič bo v najkrajšem času zapustil Prištino in odšel v Ljubljano, kjer bo takoj začel igrati v moštvi SK Ljubljane. Velja predvsem za odličnega srednjega krilca.

Na zahtevo občinstva rokoborbe še danes!

Nepreklicno poslednjič!

Kdo bo dobil nagrade?? Nastopijo do odločitve Sotler : Janez : Pirnacki : Ali ben Abdu in par, ki vzbujajo splošno zanimanje EQUATORE : KOP

Ob 21. uri
v dvorani
kina
Union

Skrivnost smrtne megle

Oče Sam je naredil dolg obraz, Marionine oči pa so bile polne solz, ko je Devorny jecljaje in v zadregi dejal, da mora v nedeljo nujno obiskati oddaljeno sorodnico — teto Rozalijo v Elmiri.

»Pa naj bo, kakor hočeš,« je zamrmral Sam nekoliko razdraženo. »Grofovska teto Rozalija ima seveda prednost. Je bolj pomembna... Se razume... To vidim.« Marion ni rekla ničesar, toda žalostni pogled, s katerim je gledala na Devornija, ga je spravil v zadrego.

Neprijeten občutek, kakor da bi izdal in prodal dva ljuba prijatelja, je obšel detektiva, ko je nedeljskega jutra iz omare potegnil svoj salonski suknjič, ki mu ga je bila Marion očistila in lepo okrtala. Stanovanje je bilo tiho in zapuščeno, — obadva sta že ob prvi jutranji zori vstala in odšla. Marion je zanj pripravila skodelico hladne kave in namazala dva koščka kruha z naslom. Zraven je ležal listič, ki je bil pisan z nekoliko okornimi črkami:

»Dober tek, grof,« je bral Devorny. Ta pozornost male delavske deklice ga je spet razveselila. Nenadoma se je moral zasmejati: privkret se mu je vsilila zavest, da je bil prav za prav na najboljši poti, da se zaljubi v to, nekoliko preprosto deklico, ki pa je prav materinsko skrbela zanj.

Vožnja v New York je pretekla brez posebnih dogodkov. Le nekajkrat se je Devornyju zadelo, da ga nekdo opazuje, pa je zmerom spet prišel do prepričanja, da se je varal. Če je natančneje pogledal, so bili obrazi ljudi, ki so vzbudili njegovo sum, po vrsti brezbržni in brezizrazni.

Proti desetim zvečer je vlak zapeljal v New York. De-

vorny, čigar stanovanje je bilo oddaljeno od postaje komaj pol ure, ni najel taksija, temveč je bil je udaril peš. Če bi ga pa vendar kdo zasledoval, bi bila njegova naloga otežkočena s tem, da je stopal v tesne in prazne ulice. Večkrat se je ozrl nazaj: ne, noben zasledovalec mu ni bil za petami.

Sedaj je prišel do svoje hiše. Neslišno je s ključki odprl hišna vrata in se splazil v temi po »topničnejših« navzgor. Ni bil popolnoma prepričan, če se mu bo posrečila namera, da se bo neopazno splazil v stanovanje in spet iz njega. Zelel se je izogniti snidenju s pravim grofom Kennitburyjem, če se bo le dalo. Pa tudi Alfonso... Boljše bo, če ga Alfonso ne bo videl. Sicer bodo spet deževali očitki in tarnanje.

Srce mu je močno udarjalo, ko je stal pred vrati svojega stanovanja in prisluškoval. Vse je bilo tiho... Ta hip pa so se stopnice nenadoma razsvetlile in od nekod so odmevali glasovi... Hlastno je vtaknil ključ v ključavnico... Glasovi in koraki so se bližali. In sedaj so ključki prišli! Skoro neslišno je Devorny odprl in zaprl vrata.

Sedaj se je nahajal v predsobi svojega stanovanja. Od tukaj so vodila vrata v jedilnico, druga pa v njegovo delovno sobo. Skozi vrata v jedilnico je silil medel pramen luči ter pritaženo mrmranje.

Devorny je pogledal skozi špranjo ob vratih. Njegovemu pogledu se je nudila svojevrstna slika: na otomani je ležal z zaprtimi vekami in z gorečo cigareto med prsti — grof. Zraven je zlekujen na naslonjaču počival Alfonso. Eno roko je stegoval v zrak kot bi prisegal, v drugi pa je držal debelo cigaro z zelenim ovojem. Devorny se je zasmejal: brez dvoma je izvirala cigara iz njegove škatle, ki si jo je bil pripravil za posebne namene. Po vsej verjetnosti ga ni bilo v svetem pisemu najti izreka, ki bi prepovedal kajenje tujih cigar!

»In deževalo je, sirc, je pripovedoval Alfonso s povzdignjenim glasom. »Deževalo je štirideset dni in štirideset noči nepretrgoma. Lahko si mislite, kako je izgledala zemlja... Strašno, zares strašno... Vse je bilo v zastoju. Trgovina in življenje... Ljudje so umirali kakor muhe. Če so hoteli ali ne, umrli so! Končno se je strnilo vse življenje, kar ga je preostalo — bedni ostanek — na Noetovi barki, katere gradnja vas je preje tako dolgočasila, sirc!«

»Vsa ta zgodba se mi je priskutila, Alfonso,« je dejal zašpano. »Pripoveduj rajši o svatbi v Kani Galileji. Pa prinesi spet merico vina, sicer tega čudeža ne bom razumel.«

»Kani Galilejsko svatbo sva že včeraj zadoosti temeljito predelala, sirc,« ga je zavrnil njegov učenik. »Vam je smisel te zgodbe tudi sicer jasen. Če vam pa vesoljni potop ne prija, vam lahko tudi kaj drugega... Morda o Bileamu in o oslici, ki je znala govoriti?«

»Ne, nek, se je grof utrujeno branil. »Oslice, ki znajo govoriti, poznam že predobro. Povej mi pa: piva menda takrat sploh niso pili?«

»Ne, mislim, da te brozge takrat še niso mogli piti. Kako je bilo z Mojzesom, Faraonom in nadlogo kobilic, sirc.«

»Rajši ne, Alfonso. Nikoli me ni zanimalo poljedelstvo. Kaj vendar ne obstoji neka zgodba o Baltazarju, ki je pil iz zlatih čaš dragocene vino?«

»O kralju Baltazarju in njegovih tisoč orjakih menda mislite sirc? Drži, tega še nisva. Torej dobro. Zgodba se odigrava kmalu potem, ko je kralj Nebukadnezar znoel in jedel travo.«

»Stoj, Alfonso!« ga je prekinil grof. »Najprej, da se bova boljše razumela, nekaj meric vina, sicer tvojemu pripovedovanju ne bom mogel slediti. Zlatim kupam se lahko kar odpoveva...«

Od tu in tam

Snoči je imel občinski odbor belgrajske občine svojo sejo. Na njej so bili odobreni zaključni računi za preračunsko leto 1937-38. Za to leto so bili v preračunu določeni zneski skupno 328,9 milij. din. Dejanjsko so pa občinski dohodki znašali 339 milij. din. Tako je belgrajska mestna občina dosegla suficit približno 10 milijonov dinarjev ter danes na ta način nima več letelih dolgov.

Glavni oltar za novo veliko sarajevsko cerkev je podaril papež Pij XII. Imenovano cerkev grade že več let. Letos bo dograjena in posvečena. Zunanost je obložena s hercegovačkim marmorjem. Na pročnu nadškofa dr. Šariča je tudi papež dal svoj prispevek za cerkev in sicer je nazikal 1300 dolarjev za postavitev glavnega oltarja.

Manifestacija, ki so jo v Zagrebu organizirali za praznovanje rojstnega dne dr. Vladka Mačka, bo zelo slovesna. Kakor poročajo časopisi, se je do sedaj prijavilo že 70.000 kmetov iz bližnje in daljnje zagrebske okolice. Na predvečer, to je v soboto, bodo v mestu igrane številne godbe, v nedeljo dopoldne pa bo na igrišču SK Haška maša, delo dopoldne pa bo na igrišču metropolit in zagrebski nadškof dr. Stepinac. Takoj nato bo blagoslovljena nova palača »Gospodarske sloge«. Obred bo izvršil spet nadškof dr. Stepinac. Po teh svečanih se bo razvil skozi Zagreb sprevod, v katerem bo po računih prirediteljev stopalo nad 100.000 ljudi. Dr. Maček bo gledal sprevod z balkona Gospodarske sloge. Proslav se bodo udeležila vsa hrvatska društva, ki dajo kaj na hrvatsko ime.

Med pomorščaki in lastniki trgovskih ladij se ni prišlo do sporazuma za sklenitev nove kolektivne pogodbe. Pogajanja se ne vrše več v Splitu, temveč v Zagrebu. V imenu pomorščakov se pogaja predsednik hrvatske delavske zveze Pečnik. Pomorščaki zahtevajo poleg ureditve meznega vprašanja zase tudi vključitev ladijskih strojnih častnikov in radiotelegrafistov v kolektivno pogodbo.

Proti sečnji slavonskih gozdov so se začele oglašati slavonske občine. Premožni industriji so lastniki večjega dela gozdov, v katerih sekajo les za industrijo in izvoz. Nič nenavadnega ni, če ti ljudje brezskrbno in neumljeno izsekavajo gozd, ne da bi se brigali za sajenje mladega drevesja. Uvedli so celo to navado, da gozd popolnoma izsekajo, nakar prodajo zemljišče kmetom za obdelavo. Pri tem delajo industriji krasne zaslužke. Kmetom namreč prodajajo izsekane dele tako drago, da pokrijejo vso svojo kupnino za gozd. Potemtakem so dobili les, ki so ga iskali, čisto zastonj. Iz teh in drugih razlogov so začeli Slavonci opozarjati oblasti, naj poskrbe, da bodo lastniki bolj obzirni do gozdov.

Vajenci so stopili v stavko pri tovarni pohištva »Visunge« v Belgradu. Mladi dečki, ki so jih v podjetju brezskrbno izrabljali, so se nazadnje dogovorili, da bodo stopili v stavko in na ta način opozorili svet na krivice, ki se jim gode. Kar 52 dečkov je prišlo prositi na Delavsko zbornico, naj pošlje komisijo, ki se bo preprčala o trdem življenju vajencev v tovarni. Komisija je res prišla in pregledala stanovanja za vajence. V treh malih sobah so stanovali vsi vajenci, torej po 15-20 mali sobici. Slamnjake so jim postavili kar v tri nadstropja. Tudi hrana ni bila taka, kot bi jo tovarnar moral po predpisih dajati. Komisija je ugotovila, da so imeli vajenci pravi, čeprav se je gospodar znal na vse pretege izvijati, češ da so otroci razvijani, leni in podobno. Obenem je bilo ugotovljeno, da je bilo v tovarni 52 vajencev, pa samo 20 pomočnikov, čeprav pravi obrtni zakon, da sme imeti mojster na vsakega pomočnika le po enega vajenca.

Sklepanje mešanih zakonov med muslimani in drugoverci skuša omejiti muslimanska verska zajednica. Pred nekaj meseci je muslimanski verski poglavar izdal odredbo, v kateri pravi, da muslimanska verska zajednica ne bo priznala nobenega mešanega zakona. Zdjaj pa je izdal pojasnilo, da bo verska zajednica priznala le če tiste mešane zakone, ki so bili sklenjeni pred objavo omejenega odloka. Za nove mešane zakone pa mora dajati dovoljenje sam reis al ulema.

V prepričanju, da mu je mati umrla, se je šel obesit 14letni vajenec Petar Sulgoj iz Bačke Topole. Marija Sulgoj je doma kosila travo. Po neareč se je pa usekala, da ji je iz noge začela teči kri. Zaradi izgube prevelike količine krvi se je onesvestila in obležala na dvorišču. Ko je prišel sin domov in zagledal mater v krvi in nezvestno, je bil prepričan, da je umrla. To ga je tako potrla, da je vzel vrh in se šel na podstrešje obesiti. Kmalu nato pa se je mati prebudila in stopila na podstrešje po seno. Tam je žena vsa prestrašena zagledala sina, ki je visel. Vsaka pomoč je bila zaman, ker je fant že umrl.

Račun o svojem delu med hrvatskim kmetstvom je položila Gospodarska sloga. Ta hrvatska združena organizacija deluje šele nekaj let, vendar pa se je med ljudstvom že dobro ukoreninila. Svoje podružnice ima že v 382 občinah. Najboljše je organiziran okraj karlovački, ki ima 122 krajevnih poverjenikov ter 5200 članov. Gospodarska sloga bo v nadaljnjem delu skušala urediti delovne razmere poljedelskih delavcev, podpirala bo ustanovitve mlekarin in sirarn, zlasti pa bo povečala število skladišč za poljedelske proizvode v večjih mestih. Do sedaj obstoji tako skladišče edinole v Zagrebu.

Zdravniško službo v zavodih Osrednjega urada za varovanje delavcev so končno vendarle preuredili. Včeraj je bila v Zagrebu seja ravnateljstva Osrednjega urada, na kateri je bil sprejet predlog posebne komisije za ureditev zdravniške službe. Odslej bo nastavljen na vsakih 800 do 1000 članov po en zdravnik. Nikjer pa ne bo mogel noben zdravnik zdraviti več kakor 1400 zavarovancev. V krajih, kjer je 5000 zavarovancev, sme biti tretjina zdravnikov specialistov, v krajih s 15.000 zavarovanci pa sme biti specialistov kar polovica zdravnikov. Velika mesta kot Beograd, Zagreb in Ljubljana, pa smejo imeti poleg predpisane števila zdravnikov in specialistov še posebno število specialistov z ozirom na kvoto članstva okolnih uradov, da se s tem razbremenijo preve obiskane ambulante. Poleg tega dobe po novi pogodbi zdravniki tudi draginjske doklade in nekatere druge doklade.

Gozdna čuvaja so ubili in ga nato sežgali kmetje iz vasi Barambolsko selo pri Gjevgljici. Za čuvajem Stankovičem je že pred 14 meseci izginila sled. Pred nekaj dnevi pa so orožniki izslo po naključju našli v gozdu okostje človeka, ki je bilo ožgano. Preiskava je dognala, da je to okostje izginulega gozdnega čuvaja, katerega so ubili kmetje, ko jih je zalotil pri sečnji v tujem gozdu. Orožniki so prijeli šest kmetov, ki so zločina osumljeni, in jih zaprli.

Seja celjskega mestnega sveta

Gradnja palače OUZD zagotovljena, le zasebniki s svojimi pretiranimi zahtevami ovirajo začetek gradnje

Celje, 15. julija.

Snoči je bila v posvetovalnici mestnega po-glavarstva pod predsedstvom župana g. dr. Voršiča Alojzija redna plenarna seja, katere se je udeležil tudi zastopnik bana, okrajni podnačelnik dr. France Hartman. Župan je po odobritvi zapisnika zadnje seje poročal, da je bila celjska mestna občina sprejeta na anketi avtonomnih mest v Belgradu kot članica Zveze avtonomnih mest. Nato je poročal, da je celjska mestna občina intervenirala pri železniški direkciji, da se čim prej naredi prepotrebne zapornice v prelazu iz Medlogu. Če ta intervencija ne bi zadostila, bo celjska mestna občina intervenirala pri ministrstvu. Na interpelacijo posameznih mestnih svetnikov na zadnji občinski seji je predsednik zagotovil, da se bo hodnik v Gaberju, za katerega je predvidenih v proračunu 100.000 din, v kratkem začel graditi. Okrajno glavarstvo v Šmarju je poslalo mestnemu svetu spomenico, katero je mestni svet sprejel zaradi važnosti že na današnji seji. Gre namreč za spremembo voznega reda na železnici, in sicer, da bi se zopet upošteval zimski vozni red, kajti z novim voznim redom so prizadeti potniki šmarškega okraja, ki morajo čakati eno uro v Grobelnem.

Poročilo finančnega odbora je podal finančni referent in mestni svetnik g. ravn. Černelc Oskar. Za polstabilni most v Komenskoga ulici, s katerim bi se ta ulica odprla prometu, se odobri 65.000 dinarjev. Cinkarni se dovoli zasutje stare Voglajne, ta pa izvrši to brezplačno. Za zaposlitev brezposelnih se bodo pričela dela v nereguliranem delu Koprivnice od bivše mestne meje do Westovnega posestva na Sp. Dobravi. Na podlagi zakupne pogodbe z dne 11. julija 1934 v zvezi s sklepom mestnega sveta z dne 31. januarja 1935 velja zakupna pogodba glede Glazije 50 let. Ta prostor imata v zakupu društvo Sokol in SK Celje. To zemljišče je določeno za gradnjo nove justične palače. V osnutku menjalne pogodbe, ki se je napravila v zvezi z gradnjo justične palače med pravosodno upravo in mestno občino, je vsebovana tudi obveza mestne občine proti pravosodnemu erarju, da uredi najkasneje v treh mesecih po odobritvi osnutka menjalne pogodbe zakupno razmerje z društvima Sokol in SK Celjem tako, da ne bo oviran pričetek gradnje nove justične palače. Zaradi tega je potrebno, da se določi in uredi društvu Sokol nov prostor in telovadnice, SK Celju pa novo igrišče. Mestni svet je sklenil, da se finančni, gospodarski in personalni odbor pooblasti, da se proti naknadni odobritvi mestnega sveta pogode glede ureditve novega športnega igrišča s Sokolskim društvom in SK Celjem. Kakor smo zvedeli, bosta dobila športni klub in Sokol nove športne prostore na Sp. Lanovžu med Tkalsko ulico in železnico.

Nato je bil sprejet obračun gradnje Delavskega doma, ki znaša 2.916.000 din. Mestni svet je na današnji seji odobril naslednje podpore: Umetniškemu klubu v Mariboru 1000 din, CKD 1000 din, Prirodoslovnemu društvu v Ljubljani 300 din, LKB v Celju za proslavo zavzetja Črne izredno podporo 1000 din, Zvezi bojevnikov v Ljubljani 300 din, Prosvetnemu društvu v Mozlju na Kočevskem 300 din in Mednarodnemu kongresu Kristusa Kralja 1000 din. Več drugih prošelj je bilo odklonjenih.

Za gospodarski odbor je poročal referent mestni svetnik inž. Dolinar. Za popravilo občinske ceste I. reda v Zg. Košnici v odcepu od državne ceste Celje-Laško se odobri znesek 10.575 din. Vincencijski konferenci v Celju, ki je vložila prošnjo na mestni svet, da bi se ji dovolila bivša mestna ubožnica, se ne ugodi iz razlogov, ker so v teh prostorih na stanovanju reveži, katerih mestna občina ne more vreči iz stanovanj.

Mestni svetnik g. Gologranc Konrad je nato poročal za občinska podjetja. Okrog 20 posestnikov ob Cesti na Dobravo je prošlo, da jim mestna občina namesti tri nove električne svetilke, in sicer pri Jazbinški, Pod klancem, pri Vrunu in pri Dolencu. Zaenkrat se bo namestila le ene svetilke pri Jazbinški.

Posebno obširno poročilo je imel na današnji seji referent gradbenega odbora, mestni svetnik g. Fazarinec Anton. Najprej je poročal o sodobni ureditvi banovinske ceste Celje-Cret z ozirom na tlakovanje Vodnikovih ulice, Gradt je pristal, da bo odstopil po načrtu potrebni del stavbe in zemljišča.

Športne vesti

Mitić je z lahkoto premagal Kukuljevića. Včeraj se je začel v Zagrebu turnir naših najboljših teniških igralcev, pri katerem pa ne sodeluje Puncić, ki je bolan. Včeraj sta se srečala Mitić in Kukuljević — torej igralca, o katerih je bilo že veliko debate, kdo je boljši in kdo naj bi zastopal Jugoslavijo v igri proti nemški reprezentanci. Na splošno presenečenje vsega občinstva, ki je bilo bolj naklonjeno Kukuljeviću, pa je zmagal Mitić v treh setih z 6:4, 6:4, 6:2.

Hrvatski športniki čestitajo dr. Mačku. Včeraj ob petih popoldne so hrvatski športniki priredili na čast šestdesetletnega rojstnega dne in godu svojega narodnega voditelja dr. Mačka šfatejni tek iz Zagreba na Mačkovo posestvo v Kupincu. Start za ta šfatejni tek iz Zagreba v Kupinec je bil včeraj popoldne pred Narodnim gledališčem v Zagrebu v prisotnosti številnega občinstva in športnikov, ki so navdušeno pozdravili prvega tekača, ki je nesel čestitke dr. Mačku.

Jutrišnji športni spored v Ljubljani in v Sloveniji je izredno pester in bogat. Slovenski športniki se bodo jutri preizkušali na vseh poljih.

V Ljubljani imamo na Stadionu prvi del atletskega državnega prvenstva. Na sporedu so naslednje discipline: hoja na 30 km, deseterboj, tek na 200 m z zaprekami, balkanska štafeta (800×400×200×100 m), tek na 3000 m preko naravnih ovir (steeple-chase) in maratonski tek. Danes se začne spored ob 15.30, jutri pa ob 16.

Na igrišču SK Ljubljane bo jutri popoldne prva tekma za slovenski pokal med našim ligašem SK Ljubljano in pravkom Ljubljanske nogometne podzveze ISSK Mariborom. Povračila tekma pa bo prihodnje nedeljo v Mariboru.

Na igrišču Ilirije pa bo v proslavo petletnice STK Most nadaljevanje pokalnega turnirja. Spored je takle: ob 9. Mars: Grafika, ob 10.30 Škod: Moste. Popoldne ob 15.30 oba premaganca dopoldanskim tekem; ob 17. Igrojo štari kanonci Marsa in Most; ob 18. pa zmagovalca dopoldanskih tekem.

Pester športni spored imajo tudi Jeseničani v okviru X. športnega dne v izvedbi SK Bratstva. Pri tem športnem dnevu nastopijo nogometaši, atleti in boksarji. Spored je izredno velik in se začne že danes popoldne in traja jutri ves dan.

Ijšče za pavšalno odškodnino 200.000 din, tako da bi bila mogoča končna razširitev ulice na 12 m skupne širine. Hodniki in cestišče v Vodnikovih ulici bi stali skupno 626.000 din. Kanalizacija ulice same bi veljala 101.000 din, hodniki 207.000 din. Stroške za cestišče bodo krili: eno tretjino dravska banovina, eno tretjino okrajni cestni odbor in eno tretjino celjska mestna občina. Na vsakega bi prišlo 139.444 din. Celjska mestna občina bi plačala torej 139.444 din za cestišče, dalje celo kanalizacijo 101.679 din, obenem pa bi morala zgraditi hodnik ob meščanski šoli, ki bi znašal 25.000 din. Mejaši plačajo po § 123 gradbenega zakona za napravo hodnikov 182.745 din, za odkup hiše Gradt pa bo potrebnih 200.000 din. V izrednem proračunu je za kritje stroškov Vodnikove ulice predvidenih 200.000 din. Nekrit primanjkljaj znaša torej 241.123 din, stvarno bi znašal primanjkljaj skupno po vsej verjetnosti 441.123 din. Celjski mestni svet je sklenil, da bo mestna občina kupila za pavšalno ceno 200.000 din Gradtovo hišo z vrtom, da se razpiše komisijski ogled in izdela načrt ter izvrši kanalizacija Vodnikove ulice v celoti do gledališča od Kralja Petra ceste.

Nato je g. Fazarinec predlagal, da se sprejme nov načrt OUZD za gradnjo nove palače v Celju. Mestni svet je sprejel predlog OUZD in dovolil gradnjo palače z dvema nadstropjema. OUZD je sam napravil načrt za zgradnjo, ta načrt pa je zavrgel šefzdravnik, ker bi bila po tem načrtu čakalnica preozka in pretemna. Ker se na tem mestu ne more dobiti več prostora, je OUZD vložil proti sklepu mestnega sveta pritožbo s prošnjo, da se dovoli OUZD zadržati celo vrtno parcelo z 8 m širokim in 4 m visokim podvozom. Celjski mestni svet je tudi temu ugodil ter dovolil gradnjo po novem načrtu, pridržal pa si je pravico vknjižbe nad podvozom, ki bi ga morda rabil za prevoz.

Mestni svetnik g. Šmigovec se je oglašil k besedi in opozoril, da je kljub temu gradnja nove palače zadela na nove težkoče, kajti nova palača bi segala preko črte, ki jo zabranjuje servitutna pravica, vknjižena na hiši g. Dolžana. To hišo je g. Dolžan kupil in ima po gradbenem zakonu iz leta 1894 servitutno vknjiženo pravico, da smejo graditi kakšno poslopje le 6 m od njegove hiše in ne višje, kakor je njegova hiša. G. Šmigovec je predlagal, da se poskrbi v bodoče, da se take servitutne pravice razlaste. Ker zahteva g. Dolžan baje za hišo okrog 600.000 din, je verjetno, da bo to gradnjo nove palače zavleklo.

K besedi se je oglašil še mestni svetnik gosp. Fazarinec Anton, ki je pribil, da vsa krivda leži na nerazumevanju vodstva SUZOR-ja, ki je odklonil brezplačno krasno mesto, ki ga je nudila celjska mestna občina poleg Delavskega doma za gradnjo palače OUZD.

Posebna točka današnje seje je bilo poročilo predsednika mestnega avtobusnega podjetja gosp. Antona Fazarinca. G. Fazarinec je najprej podal bilanco podjetja za leto 1938-39, ki izkazuje 1 milijon 787.310,78 din aktiv in prav toliko pasiv. Nato je poročal o avtobusnem podjetju in njegovem napredku od 10 letitve njegovega obstoja. Iz vsega poročila smo razvideli, da se je upravni odbor s predsednikom gosp. Fazarincem na čelu mnogo prizadeval ter dosegel, da je postalo avtobusno podjetje mesta Celja za Celje zelo koristna ustanova, da je povsem sanirano in da donša celjski mestni občini tudi direktne koristi. Predsednik celjske mestne občine se je zahvalil gosp. Fazarincu za poročilo in za požrtvovalno delo.

Sledila je tajna seja.

Priprave za razstavo slovenske obrti

ki bo v dneh 6. do 16. oktobra t. l. v Ljubljani, so v polnem razmahu. Razstavniki so prejeli obvestilo dvorne pisarne, da je pokroviteljstvo nad razstavo sprejel Nj. Vis. knez-naměstnik Pavle.

Udeležba. Jubilejne razstave se more udeležiti vsak obrtnik iz Slovenije s predmeti lastne obrtniške proizvodnje, ki jih posebna ocenjevalna komisija pripravi na razstavo.

Razdelitev blagovnih skupin: 1. gradbena obrt; 2. oblačilna stroka in tapetništvo; 3. lesna in sorodne obrti, glasbila; 4. kovinska obrt, elektrotehnika, poljedelski stroji; 5. umetna obrt, aralterstvo; 6. keramika; 7. služnostne obrti; 8. galanterija; 9. živilska obrt; 10. grafična obrt, fotografija; 11. oddelek zavoda za pospeševanje obrta pri Zbornici za TOI; 12. obrtno šolstvo; 13. obrtna literatura. Razstavi oblačilne stroke bo priključena posebna prireditev modne revije, razstavi živilske obrti pa posebna kulinarčna razstava, ki v Ljubljani že dlje časa ni bila prirejena.

Ugodnosti. Vsi razstavljalci in obiskovalci razstave bodo deležni četrtinske vožnje po železnici in znižane vožnje po parnikih, skratka vseh ugodnosti, ki jih nudi tudi prireditelj ljubljanskega velesejma. Za vse razstavno blago, ki se po razstavi vrne razstavljalcem, je dovoljena polovična vožnja.

Značaj razstave. Ministrstvo za trgovino in industrijo je priznalo »Razstavo slovenske obrti« kot uradno priznano razstavo v smislu § 94. Pravilnika za izvedbo Zakona o zaščiti industrijske svojine in je s tem vsem predmetom industrijske svojine priznana zaščita na podlagi § 160. Zakona o zaščiti industrijske svojine.

Razstavniki. Razstavniki so bili razpisali posebne nagrade za osnutke razstavnega plakata. Po pregledu in oceni prejetih osnutkov je odbor sklenil, da 1. razpisane nagrade ne podeli, 2. nagrado v znesku 800 din je prejel g. Trpin za osnutek z geslom »Kovač«, 3. nagrado v znesku 300 din pa g. Koečanec za osnutek z geslom »Simbolik«. Na podlagi sklepa odbora je bil odkupljen osnutek z geslom »Obrt« arh. Glanzja.

Poziv vsemu slovenskemu obrtništvu. Ker se je približal čas, da se vsi prizadeti odločijo, če hočejo svoje predmete razstaviti na jubilejni razstavi in ker se je temu pozivu odzvalo dozdaj že veliko število obrtnišva, poziva razstavniki odbor vse zamudnike, naj se nujno odločijo in čim prej prijavijo razstavno osnutek. Vsem razstavljalcem so na razpolago strokovnjaki s tehničnimi nasveti glede izdelave razstavnih predmetov. Vsi zamudniki naj se nujno javijo z dopisnico, lahko pa tudi osebno, razstavniki pisarni, da prejmejo prijavnice in razstavniki red. Prisopni je, da je večina razstavnega prostora že oddanega in je zato nujno potrebno, da se še ostali razstavljalci čim prej javijo. Vse informacije, podatke in obvestila poda na zahtevo obkraj Razstavniki odbor Zavoda za pospeševanje obrta pri Zbornici za TOI v Ljubljani, Beethovnova ul. 10, pritličje, levo, telefon št. 30-88.

Vremensko poročilo

»Slovenskega doma«

Kraj	Barometer	sko stanje	Temperatura v C	Relativna vlažnost	Veter (amer. jakost)	Pada-vine
Ljubljana	760,4	27,6	16,2	77	2 SE ₁	—
Maribor	758,7	28,2	15,1	50	3 0	—
Zagreb	762,4	28,0	12,0	80	0 0	—
Belgrad	763,3	30,0	15,0	60	0 0	—
Sarajevo	765,9	11,0	11,1	50	0 SE ₁	—
Viš	763,3	26,0	16,0	50	4 S ₂	—
Split	763,1	32,0	20,1	60	0 0	—
Kumob	762,4	28,4	21,4	80	4 W ₂	—
Rab	762,5	27,0	19,4	50	0 SE ₂	—
Dubrovnik	762,4	29,0	18,4	60	0 0	—

Vremenska napoved: Spremenljiva oblačnost, soparno vreme s krajevnimi nevihtami.

Koledar

Danes, sobota, 15. julija: Henrik.
Nedelja, 16. julija: Bogdan.

Obvestila

Nočno službo imajo lekarne: mr. Sušnik, Marjin trg 5; mr. Kuralt, Gosposvetska cesta 10; mr. Bohinec, Rimska cesta 81.

Mestno zdravniško dežurno službo bo opravljal od sobote ob 8 zvečer do ponedeljka ob 8 jutraj mestni zdravnik dr. Debelak Gvido, Tyrševa cesta 62, telefon 27-29.

Žrebanje II. efektivne loterije rejcev malih živali je preloženo končnovaljavno na dan 10. septembra.

»Našo kri«, Finžgarjevo narodno igro s petjem uprizori na prostem na Malograjskem trgu v soboto, 22. julija in nedeljo, 23. julija ob pol 9 zvečer društvo »Kamnik«, s sodelovanjem pevskega zbora na Šutni in solistov Kamniške mešne godbe. Vstopnice se prodajajo v predprodaji po hišah.

O ljubljanskem železniškem problemu bo nadaljevanje debate v torek, 18. julija ob 20 v predavalnici Združenja jugoslovanekih inženjerov in arhitektov sekcije Ljubljana na Kongresnem trgu I-II (poslopje Kazine). Vstop imajo izključno samo inženirji in povabljeni zastopniki oblasti, korporacij in organizacij.

Za mestno kubinjo v stari cukrarni je daroval g. dr. Francis S. Kosmerl, odvetnik in univ. profesor iz Chicage, ki je znan tudi po svojih ustanovah za revne dijake, 2000 din ob priliki poseta pri ljubljanskem županu dr. Juru Adlešiču. Mestno poglavarstvo izreka plemenitemu dobrotniku najtoplejšo zahvalo tudi v imenu podpiranih.

Danes

KONCERT

vojaške godbe na vrtu restavracije Grand hotela Union

Hitrostne motorne dirke na Jezerskem. Jutri ob 10 dopoldne bodo II. medklubke hitrostne motorne dirke na Jezerski vrh, v prireditvi prvega Gorenjskega moto kluba iz Kranja. Prireditelj opozarja vse obiskovalce do bo dirkalna proga zaprta točno ob 9.30. Med odmorom bo izvedla kolearska sek. prvega Gorenjskega moto-kluba klubsko tekmo za kolearsko gorsko prvenstvo. Po končani dirki bo na vrhu Jezerskega športna veselica s plesom, tam bodo tudi razdeljene tehnovašem nagrade.

Prireditelj zasluži vse pozornosti, saj so se k štartu prijavili vsi najboljši motociklistični tekmovalci. Za MK Ilirijo štartajo Šiška Janko, Vidmar Stane, Lapajne in Grašič Janko. Sek. Avto-kluba je pripravila odličnega Čihlarja, Breznika Dušana, Kovačiča Ild. Mariborska sek. pa poručnika inž. Glebova. I. Hrvatski moto klub iz Zagreba zastopajo Pavlič, Jurčec Nikola, Fujs Djuro ter odlični Urošč.

Murska Sobota

Vodstvo Martinišča v M. Soboti obvešča starše, ki bi radi dali svoje sinove-dijake v Martinišče, da to im preje pisмено sporočilo ali pa se osebno oglašijo pri vodstvu Martinišča, kjer se lahko tudi domogijo glede oskrbnine. Zavod je predvsem namenjen dijakom iz Sl. Krajine, zato naj se ti čim prej prijavijo, toda najkasneje 1. avgusta. Prav tako naj tudi dijaki, ki so že bili v zavodu, sporočijo, če se vrnejo v zavod. Zavod najtopleje priporoča vsem dijakom, kjer so dani vsi pogoji za resni študij, kar nam zgovorno priča uspeh dijakov v minulem šol. letu, kateri so bili v zavodu. V preteklem šol. letu je bil v zavodu 101 dijak, od katerih je 16 napravilo izpit z odličnim, 34 s prav dobrim in 34 z dobrim uspehom. Izpit ima le 15 dijakov, razred ponavlja samo 2 dijaka.

Prekrmurski novomasi. V nedeljo so prišli iz Maribora štirje novomasi. Domače ljudstvo Sl. Krajine je vsem pripravilo priščen sprejem. V nedeljo, 16. t. m. bo v M. Soboti daroval novo mašo g. Erjavc. Sobota se temu dogodku že primerno pripravlja. Soboški cerkveni pevci bodo v soboto zvečer zapeli novomaskni podokniko.

Izpred sodišča. Okrožno sodišče v M. Soboti je obsodilo Kuharja Štefana, pos. v Puconcih, na 5 mesecev strogega zapora. Imenovani je dne 2. maja t. l. zvečer streljal z lovsko puško skozi zaprto okno kuhinje Cipota Janeza v Markišavcih. V kuhinji se je nahajal sam gospodar in malo pred strelom tudi Terezija, hči Kuharja Štefana. K sreči ni strel nič zadel. Imenovanemu je izvršitev kazni odložena za dobro treh let.

Drobne iz Kranja

Tatvina. Tovarniška delavka P. M. iz Kranja je okradla ob svoji preselitvi svojo sostanovalko K. A. Tatvina znaša približno vrednost 5000 din. Pokradnena je bilo precej perila, nekaj zlatnine, ura itd. Tatvica je svoje dejanje priznala in je bila izročena sodišču v nadaljnje postopanje.

Spored blagoslovitve vodovoda v Predvoru. Iz Predvoru nam javljajo, da so epored blagoslovitve novega vodovoda nekoliko spremenili in sicer: ob tri četrti na 5 eo litanije s blagoslovom v farni cerkvi, pa slovesnostih v cerkvi ob pol 6 pa je blagoslovitev zajetja studenca za novi vodovod.

Darujte za VI. mednarodni kongres

Kristusa Kralja, ki bo v Ljubljani

od 25. do 30. julija 1939

Ljubezen je res „slepa in vse premaga“

Najsrečnejši zakonski par na svetu - dva slepca iz Wisconsin

Ljubezen v zakonu menda res ni več preveč pogosta stvar, čeprav bi današnji zmešani svet mogle rešiti družine, v katerih vlada pravo soglasje med zakoncem ter med starši in otroci, ki so vzgojeni v božjem strahu. V neštetihi zakonih ni ne enega ne drugega, ker je zakon dobil le preveč značaj kupčije, na drugi strani pa so žrtve materinstva menda res prihranjene samo še revnim materam, ki jim usoda ne samo ni dala toliko sredstev, da bi mogle svojim otrokom preskrbeti najpotrebnejšega, pač pa jim je ravno premožnejši, lahkomišelniki svet vzel celo priznanje, da so žrtve materinstva res žrtve. Naj bo še toliko lepah besed in opominov, kam bo zašel naš narod, če bo šlo še dalje tako naprej — tisti, ki jim je bilo do danes mar še česa drugega kot samo naslade, bodo živeli še dalje častno in bodo doprinali prav tako velike žrtve na oltar domovine, žrtve za narod in bodočnost, kakor so jih do zdaj, oni pa, ki so do zdaj samo govorili in opominjali in ki bi zaradi svojega boljšega gmojnega položaja dokaj lažje za narod in za bodoči rod kaj žrtvovali, bodo najbrž še naprej samo govorili in jih bodo ostale same besede brez pravih, od njih še bolj potrebnih dejanj.

Brali smo o dveh slepcah, o možu in ženi, ki živita v najlepši složnosti in največji ljubezni že šest in dvajset let, odkar sta se poročila. Oba pa sta povrh še slepa že od rojstva in se torej še nikdar nista videla. Vendar pa je njuno skupno življenje prava sreča, sreča dveh ljudi, ki sta se srečala na pravi poti. Spoznala sta se po glasu in po toplem utripu srca. Teško si mislimo večjo nesrečo za človeka kot to, če je slep, pa tudi če je slep od rojstva in mu ni bilo nikdar dano videti lepoto tega sveta. Toda ta velika napaka ni ovirala omenjenih dveh zakoncev iz Sparte v državi Wisconsinu, da ne bi mogla biti najsrečnejša človeka na svetu. Slepota oči ni mogla preprečiti njune ljubezni, njunega složnega dela. Mož, ta slepec, je prepotoval zaradi svojih opravkov vso Severno Ameriko, njegova slepa žena pa je čudovito lepo vzgojila troje svojih otrok. Poleg tega je tudi najskrbnejša gospodinja. V mestu, kjer živi, jo poznajo vsi ljudje in pri vseh uživa tudi veliko spoštovanje. Sama pravi, da se počuti najsrečnejšo ženo na svetu. In res nikdar ni žalostna. Zaradi njene družinske sreče je ne more užalostiti nobena stvar. Njena edina zabava je skrb za otroke, v razvedrilo pa ji je petje in glasba. Njen mož odhaja z »belo palico« na svoj vsakdanji posel. Še nikdar se mu ni na ulici pripetila kakšna nesreča. Zvečer, ko se vrne domov, zaigra na gosli, njegova žena pa pleče. Čeprav je slepa, ji gre vendar ta posel odlično izpod rok in si s tem tudi kaj prisluži. Pravijo, da je tako izurjena, da nikdar ne zgreši pravega vhoda. Ob nedeljah in praznikih ostajata doma v krogu svoje družine. Otroci so zdravi in krepki, poleg tega pa svoje slepe starše globoko spoštujejo in jih ni sram iti z njimi skupaj na sprehod. Tudi se ni še nikdar zgodilo, da bi se pritoževali nad njimi, češ, da so starokopitni in da jih »ne razumejo«. Poročevalec, ki je obiskal to srečno družino, pravi, da tolikšnega spoštovanja otrok do staršev in tolikšnega ponosa staršev do svojih otrok še ni videl nikjer. Nehote mu je prišel na misel svetopisemski izrek, ko je videl ta dva srečna slepca v krogu njune družine, da je »ljubezen res slepa in da vse premaga«.

Prebivalstvo mesta Sparte v Wisconsinu je tako ponosno na ta zakonski par, da že zdaj obljublja, da bo tema srečnima slepca postavilo

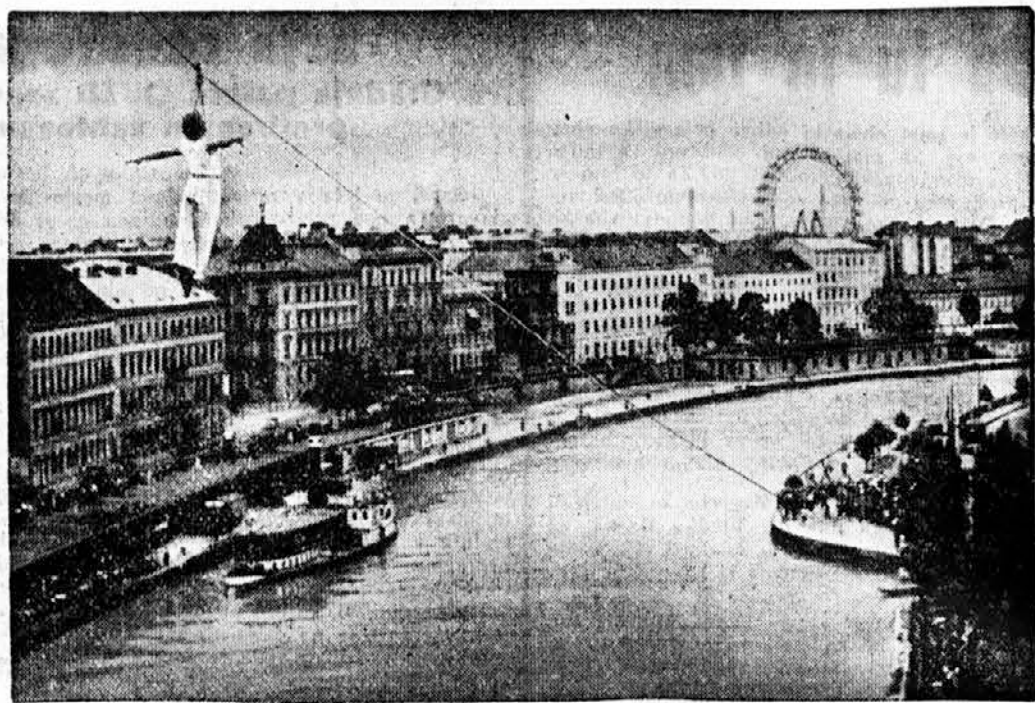
spomenik, ker je prepričano, da ga ne zasluži nič manj kot kateri koli drugi zaslužni ali celo nezaslužni mož, ki mu danes postavljajo spomenike, da bi tudi poznejšim rodovom ohranili spomin nanj. K temu spomeniku pa naj bi poročali vsaj v duhu vsi tisti, ki bi bili radi v zakonskem življenju srečni in zadovoljni, seveda če so pripravljeni na častne žrtve, pripravljene pa tudi opustiti gole posvetne račune in kupčije...

Z velesojima v Leipzigu Z zrakom brusiljo britvice

Vsak, kdor se brije sam doma, je gotovo že opazil, da mu britvica, ki jo je bil že zdavnaj zavrgel kot neuporabno, nepričakovano naenkrat spet začne rezati, morda še bolje, kakor tista, ki jo je prvič privil v svoj brivski strožek. Kaj je vzrok temu, še ni popolnoma točno ugotovljeno, zdi se pa, da je zastarela britvica pod vplivom zraka spet začela rezati. Ta razlaga bo najbrž pravilna, kajti v zadnjem času je našla novo potrdilo. Neka nemška tovarna je skušala ta vpliv zraka na ostrino britvice praktično izkoristiti. In zdi se, da se ji je to tudi v celoti posrečilo. Začela je izdelovati posebne vrste predalčke iz raznobarnih smole. Te predalčke je začela uporabljati za »brusenje« rabljenih britvic. Britvice je namreč treba v takšne predalčke zložiti tako, da se neprestano zrači. Vselej, kadar si se obril, položiš britvico v takšen smolnat predalček. Ko si tako odložil že precejšnje število britvic, jih lahko začneš jemati od druge strani in spet uporabljati, ker so se med tem časom zaradi neprestane zračenja že nabrusile. Med drugimi zanimivostmi, ki jih bodo letos razkazovali na velesojmu v Leipzigu, bodo tudi takšni predalčki za »zračenje« oziroma brušenje že rabljenih britvic. Ta iznajdba pa je za Nemce še prav posebno značilna, kajti zaradi nje ne bodo več izdelovali toliko novih britvic, za katere je pač treba jekla.

Sah, pri katerem figuric ni treba posebej pospravljati

Poleg drugih zanimivosti bodo na velesojmu v Leipzigu razkazovali tudi nove vrste žepni šah. Zložljiva ni samo šahovska deščica, pač pa tudi šahovske figure, narejene iz lepenke. Te figure se ne dajo zmečkati in lahko stoji na poljih šahovske deske čisto pokončno kot pri navadnem namiznem šahu. Po končani igri teh figuric ni treba spravljati posebej, pač pa jih lahko zložimo kar na šahovskih poljih do prihodnje igre. Na ta način si tudi ni treba zapisovati prekinjenih partij, kajti vse figurice so od prekinitve do nadaljevanja ostale na svojih poljih. Preprečijo se tako lahko tudi morebitne goljufije, kajti do zdaj se je že čisto zgodilo, da je igralec začel nadaljevati prekinjeno partijo ob drugačni postavi figur, kakor pa je bila tista, pri kateri je s svojim nasprotnikom sklenil igro prekiniti. Zelo prikladen je ta izum za tiste, ki se radi ukvarjajo z reševanjem šahovskih problemov. Figurice šahist lahko nosi z desko vred s seboj, obenem pa so figurice tudi že kar postavljene in si ni treba spet znova beliti glavo, kako so stale prej, ko je šahovsko uganko začel reševati. Svojo prednost pa ima ta izum še v tem, da je tak žepni zložljivi šah zaradi svoje enostavnosti tudi zelo poceni.



Smrtna vožnja čez Donavo. Tvegala jo je Dunajčanka Camilla Mayer, ki si je dala zanjko okoli vratu in se spustila na njej po žici 200 m daleč čez donavski prekop na Dunaju. Ta njena drznost naj bi služila kot reklama za neko prirediteljeve organizacije »Kraft durch Freude«.

Genijalnost-blaznost-zločinstvo: Van Gogh, slikar v blaznici



Dva velika slikarja in velika prijatelja van Gogh in Gauguin, katerih slike danes plačujejo z milijoni in milijoni, sta skupaj praznovala eveti večer 1888. Pogovarjala sta se in pila, nenadno pa je van Gogh planil pokonci ter zagnal Gauguin v glavo težak kozarec, nato pa se je nezavesten zgrudil na tla. Drugi dan je skušal prijatelja zaklati, a je Gauguin pobegnil. Ko se je van Gogh zavedel, ga je prijatelj zaradi teh norih dejanj, katera pa je hotel popraviti s prav tako nore rečjo: doma si je odrezal levo uho, ga dal v pisemski ovitek ter ga poslal neki odlični dami za epomin.

Po teh dogodkih so prebivalci mesteca Arles začeli slikarja imenovati »rdeči norec«. Spravili so ga v mestno blaznico. Ko se mu je stanje malo popravilo, so ga spustili. Ker se je pa slikar bal, da se mu napadi ne bi spet povrnili, se je sam vrnil spet v norišnico.

In norišnice je pisal bratu: »Dobro je, da sem prišel sem. Tu vidim pravo življenje norcev in s tem izgubim strah pred to boleznijo, ker začenjam norost smatrati za bolezen podobno drugim boleznim.«

Ta strašna šiba božja je po drugi strani ugodno vplivala na van Gogha. Sam piše, da postaja v norišnici bolj in bolj umetnik, ker mu neprenehoma prihajajo nove misli za delo.

Slikar je leto dni prebil v majhni rumeno pobarvani celici. Skozi okno je bilo videti vrt z velikimi sončnicami, za njimi temnorjavo ograjo, potem pa poljane rumenega klanca, zelene pinije in vitke ciprese. Ure in ure je bolni umetnik stal pred oknom in gledal sončnice ter polje. Potem ga je popadel blazen zanos in začel je slikati to pokrajino, vedno samo to pokrajino...

Toda tako, kakor je ta genijalni bolnik gledal in slikal sončnice, polje in pinije, ji ni gledal še nihče pred njim. »Rdeči norec« je odkril neslutene skrivnosti narave kakor redkokateri umetnik pred njim.

Za svojega bivanja v blaznici je van Gogh slikal več kakor kdajkoli prej ali pozneje. V norišnici je ustvaril svoje najboljše slike, ki so danes vredne milijone in milijone. Kadar je kateri drugi bolnikov prišel v njegovo sobo, je van Gogh ponavadi uničil začeto ali že dokončano sliko,

Agencija „Reuter“ in „Press Association“ sta se združili

V Londonu se je pred kratkim začelo delo v najmodernejši zgradbi, ki bo služila časnikaštvu. To so novi prostori agencije »Reuter« in »Press Association«. Semkaj prihajajo preko vsega dne neprestano poročila od vseh svetovnih, od tistih, ki dobivajo glavni časopisi v vsej Veliki Britaniji, v britanskem cesarstvu, na evropski celini in po ostalem svetu. Palača ima devet nadstropij. Razpolaga z najmodernejšimi napravami in ureditvijo za hitro sprejemanje in odposiljanje poročil. Od tod dobivajo vesti številne časnikaške ustanove v angleškem imperiju in drugod, ki imajo z agencijo »Reuter« sklenjene pogodbe. Pred šestnajstimi leti je agencija »Reuter« zamenjala svoje stare prostore z večjimi in sodobnejšimi in je bilo že s tem delo precej olajšano. Toda kmalu pa se je pokazalo, da tudi ti prostori ne odgovarjajo več potrebam, kajti časnikaštvo se je v zadnjih desetletjih silno izpopolnilo. Končno sta obe agenciji sklenili, da bosta začeli temeljito reševati vprašanje lastnega doma. Pred sedemnajstimi leti se je glavna časnikaška agencija za domače vesti v Veliki Britaniji, »Press Association«, pridružila »Reuter«-ju, ki je skrbela za poročila iz ostalega angleškega imperija in tudi iz inozemstva. Pred nedavnim sta oba koncerna začela s skupnim delom v skladu s svojimi delokrogi, ohranila pa sta še dalje svoje prvotne lastnosti. Nova zgradba bo omogočila uresničenje skupne poročevalske službe obeh družb, od tega pa bodo imele korist ne samo angleške prekomorske časnikaške agencije, pač pa tudi tiste, ki so vse v zvezi z »Reuterjem«. Ustanovitve tega velikega »živca« in središča svetovnega časnikaškega tržišča je vsekakor pomemben datum v zgodovini časnikaških agencij.

Radio

Programi Radio Ljubljana

Sobota, 15. julija: 12 Plošča za ploščo, pisana zmes, godba vesela in pesnice vmes — 12.45 Poročila — 13 Napovedi — 13.20 Plošča za ploščo, pisana zmes, godba vesela in pesnice vmes — 14 Napovedi — 17 Otroška ura: a) Selma Lagerlöf: Kako je Niels Holgersson postal z divjimi gosmi. Povest v nadaljevanjih. Z otroci kramljali Mamea Komarova — 17.50 Pregled sporeda — 18 Zgodovinska igra Rad. — 18.40 Telesna vzgoja in šport (gdg. Zlata Pirnat) — 19 Napovedi, poročila — 19.30 Beseda h kongresu Kristusa Kralja — 19.40 Nacionalna ura: Knez Ivo Sembrlijski v zgodovini in legendi (Radiovež Markovč) — 20 O zunanjih politikah (g. urednik dr. Alojz Kuhar) — 20.30 Bolgarska lahka glasba (plošče) — 21 Prenos iz Italije: Mascagni: Amica, okrog — 22 Napovedi, poročila.

Drugi programi

Sobota, 15. julija: Belgrad: 3. Bosenski večer — Zagreb: 30. Hrvatski koncert — 20.30 Klavir — 21 Prenos iz Milana — 21.30 Ork. in solisti — Bratislava: 19.30 Hrv. pesmi — Sofija: 20. Vok. koncert — 21 Lahka gl. — Varšava: 21. Ork. koncert — Budimpešta: 21.05 Plošče — 22.30 Ork. koncert — Trst-Milan: 21. Opera: Amica — Rim-Barie: 21. Igra — 22.30 Pisana gl. — Florina: 20.30 Pihal — 21.10 Pesmi in plesi — Dunaj: 20.30 Plesni večer — Berlin: 19. Ital. operna gl. — 20.15 Delavski koncert — Hamburg: 20.15 Operni spet — Monako: 19. Wagnerjeva opera: Tannhäuser — Strasbourg: 20.30 Plesni večer.

kar pa jih je ostalo, jih prištevamo med najboljše umetniška dela van Goghova in modernega slikarstva sploh.

Van Gogh je bil slikar v blaznici. Žal ni bila samo njemu namenjena ta usoda.



Zadnja ura pouka v madžarski šoli, potem pa na počitnice. Takšne so male Madžarke in njihove noše.

R. L. Stevenson:

OTOK GLASOV

V tem trenutku mu je prišlo na misel, da je bil vrhovni poglavar konec krajev nemara le dal svoje privoljenje — prišlo mu je na misel, da so najbrž možje iz plemena ti, ki sekajo drevesa, da je novica o tem nenadejanem dejanju obšla že ves otok, da jo je čarovnik sporočil drugemu čarovniku in da so se bili zdaj veje zbrali, da bi branili svoja drevesa. Ta hip ga je obvladala želja, da bi napravil nekaj posebnega. Stekel je z glasovi naprej, prekrizal obalo drugega rtiča, dosegel rob gozda in se etrne ustavil. Eno drevo je bilo že podrt, druga pa so se tudi že nagibala. Tam so stali možje iz plemena tesno drug ob drugem. S hrblom ob hrblu so stali in kri je tekla ob njihovih nogah. Barva strahu je pokrivala njihove obraze, in njihove glasovi so se dvigali proti nebu ostro kakor krik podlasec.

Ali ete že kdaj videli kakšnega otroka, ki je čisto sam in ima lesen meč in se z njim bori, skače tam in tja in bije v prazni zrak? Prav tako so stali ljudje, s hrblom naslonjeni ob hrbet, in vihteli svoje sekire ter zamahovali z njimi in kričali med udarci v prazno, — in glej! Ni-

kogar ni bilo, ki bi se bil z njimi boril! Le tu pa tam je Keola zagledal, kako se je zavihnil nad njihove glave sekira, ki je nihče ni imel v rokah ter je spet in spet podrla na tla moža iz plemena; padel je, na dva kosa razklan in razmesarjen, in med tulenjem mu je pobegnila duša.

Nekaj časa je Keola gledal ta neznanski prizor kakor človek, ki sanja, potem pa ga je obšel strah, ki je bil oster kakor smrt, v sredi srca ga je zazeblol, strah ga je stresel, ker je moral gledati take reči! In bliskovito, v istem trenutku, ko je tako neodločno stal, ga je bil opazil vrhovni poglavar plemena, pokazal je nanj in zaklical njegovo ime. Nato ga je takoj zapazilo tudi celo plemo, in njihove oči so se zablskale in njihovi zobje so zaškrtali.

»Ze predolgo sem bil tu,« si je mislil Keola in je planil iz gozda ven nazaj na obrežje ter tek, ne da bi se bil kaj vprašal, kam.

»Keola,« se je oglasil neki glas tik ob njem na pešku.

»Lehua! Ali si ti?« je zavpil in hlastnil po zraku; zamen se je oziral, da bi jo zagledal, kajti po vsem videzu je bil še vedno na obrežju čisto sam.

»Videla sem te že enkrat, ko si dirjal mimo,« mu je odvrnil glas, »toda nisi me hotel elišati. Hitro! Naber listja in zelišč

in daj, ne obotavljaj se, če ne, se ne bova mogla rešiti!«

»Ali imaš blazinico s seboj?« je vprašal.

»Tule je, ob tvoji strani,« je dejala. Začutil je, kako so se ga ovile njene roke. »Brži! Listja in zelišč, preden se moj oče vrne!«

In tako je Keola tekla za svoje življenje ter je prišel nazaj čarobno netivo; in Leahua ga je spremljala nazaj ter mu položila noge na blazinico in prižgala ogenj. In ves čas, dokler je gorela, je Keola stal in napeto poslušal, se tresel in gledal, kako so nevidne Lehuine roke vspale na plamen listja in zelišč. Hitro je vse streela, in plameni so švigili visoko in so opekli Keoline roke; toda Leahua se je podvzela in je plamen podpihovala s svojim dihom. Zadnji list je zgorel, plamen je ugasnil, sledil je etunek, in tu sta bila Keola in Leahua, spet doma v svoji izbi.

Ko je zdaj Keola spet lahko končno videl svojo ženo, je bil vesel bolj kakor se da popisati, in bolj kakor se da popisati je bil tudi vesel, da je bil spet lepa doma, na Malokaj in da se je lahko vsedel k ekledi »poija« — kajti na ladijskih krovih ne znajo pripraviti poija, in tudi na Otoku glasov ni poija — in bil je ves

iz sebe od veselja, ker je bil tako srečno pubežnil in usel ljudem. Toda neka druga reč ni bila tako docela jasna, in Leahua in Keola sta se o njej pogovarjala ves noč. Kalamake je bil vendar ostal na otoku. Če bo z božjo pomočjo ostal tam, potem je vse dobro, če pa se bo odondot spet odpravil ter se vrnil na Malokaj, potem bo tisti dan preneto hud za njegovo hčer in za njenega moža. Govorila sta o posebnem daru, ki ga ima, da lahko tako neznansko zraste, in če bi mogel na tako daljavo prebroditi morje. Toda Keola je bil medtem že poizvedel, kje je ležal tisti otok — reklo se je tam v Nizkem ali pa v Nevemnem otočju. Privlekla sta tedaj odnekod atlas in preučevala razdaljo na karti, in kolikor sta utegnili presoditi, bi bita ta pot kaj dolga, če bi jo moral opraviti star možak pes. Kljub temu pa se ni zdelo posebnega priporočljivo, da bi se človek pred takim čarovnikom, kakršen je bil Kalamake, počutil preveč varnega, in sklenila sta, da se bosta posvetovala z belim misijonarjem.

In tako je Keola prvega, ki ga je srečal, povedal vse po vrsti od kraja do konca. Pastor ga je obsul s hudimi očitki, ker si je bil vzel na plitvih otokih drugo ženo; glede drugega pa se je zarotil, da v vsej tej zmedbi ne more najti niti najmanjšega smisla.

»Pa naj že bo, kakor hoče,« je dejal, »če mislita, da je bil denar vajnega očeta pridobljen po krivičnem poti in na krivičen način, potem vama svetujem, da ga dasta nekaj za gobavce, nekaj pa za siromake v tem misijonu. Kar pa zadeva ta čudni nemisel in godljo, vama pa lahko svetujem, da napravita najboljšo, če jo obdrzita sama zase.«

Sporočil pa je kljub temu policiji v Honoluluju, da sta, kolikor je mogel razumeti, Keola in Kalamake ponarejala denar, in da ne bi bilo nemara napak, če bi v bodoče nanju malo bolj pazili.

Keola in Leahua sta se oprijela njegovega nasveta: to dala mnogo dolarjev za gobavce in v misijonski podporni sklad. In najbrž je bil ta nasvet v resnici dober, kajti od tistega dneva pa prav dosledno ni bilo o Kalamakeju ničesar več slišati. Kdo pa bi tudi mogel vedeti, ali je bil padel v boju za čarobna drevesa, ali pa nemara še zdaj na Otoku glasov uganja svoje čudne reči?

KONEC

Naročajte »Slovenski dom«!